

OVERDENKING

Kalifaat of Koninkrijk?

“Toen Jezus de mensenmenigte zag, voelde Hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder” (Matteüs 9:36)

U heeft het misschien ook gezien of gelezen: Mannen met bedreigende zwarte vlaggen van de jihad. De boodschap was duidelijk te lezen: “Moslims, sta op, vestig het kalifaat”. En: “Moslims zullen de kruistocht (het Westen) vernietigen en de Islamitische Staat (IS dus) vestigen”. De Islam heeft een duidelijke ideologie. In verschillende moslimlanden is een omgekeerd proces gaande. Jonge mensen, teleurgesteld in hun leiders en in de wreedheden van de jihadisten, gaan op zoek en vinden Jezus. En wij? We hebben het in onze tijd vaak over visie. Maar om visie te kunnen hebben, moet je eerst dingen zien. Vandaag volgen we de blik van Jezus. Hij ziet geen dingen, maar ontzettend veel mensen die opgejaagd en afgemat ogen. Moe zien ze eruit. Dat doet wat met Jezus. Hij is met hen bewogen. Het raakt het binnenste van Zijn hart. Deze mensen zijn met van alles bezig. Ze vliegen alle kanten op, maken zich druk over van alles, maar tot rust komen doen ze niet. Wat zij nodig hebben is iemand die hen de weg wijst. Iemand die zegt waar ze echte rust kunnen vinden, welke kant het met hun leven op moet.

Bewogen

Je kunt in de kerk van alles willen, maar als er geen bewogenheid is met mensen, dan wordt het een heel moeilijk verhaal. Jezus is bewogen. Die bewogenheid heeft hij van zijn Vader, want de bijbelse bewogenheid begint bij God. Zondige mensenkinderen die zich voor Hem verstoppen (Genesis 3) zoekt Hij op. Een volk dat niet naar Hem wil luisteren krijgt profeten op zijn weg. Die profeten van God zijn nogal eens lastig en tegendraads. Johannes de Doper staat in die lijn. Hij zegt: ‘Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen!’ En na Johannes komt Jezus met dezelfde boodschap. Hij doet er vervolgens alles aan om die boodschap bij mensen verder te laten komen. Kijk maar in Matteüs 9:35.

Wereld veranderen

In de genoemde tekst worden vier activiteiten van Jezus opgesomd. Ten eerste dat Hij rondtrekt in alle steden en dorpen. De bobo's van onze tijd - popidolen, regeringsleiders - komen echt niet naar een klein dorpje of een gehucht. Nee, je hebt geluk als ze het kleine Nederland aandoen. Jezus is

anders: Hij slaat een gehucht als Bethsaïda niet over. Dat zegt ons veel over het evangelie: aantallen, populariteit of bekendheid zijn niet maatgevend voor het evangelie. Onlangs hoorde ik een Joodse rabbijn zeggen: al kun je maar één mens overtuigen, dan is dat al zo ontzettend waardevol, want één mens kan de wereld veranderen. Kan dat zinnetje ons niet helpen in deze tijd van ontkerkelijking? Rekenen en tellen ontmoedigen: je richten op de levensveranderende betekenis die het evangelie voor een enkel menskind kan hebben geeft moed.

Zoveel

Jezus ziet, Hij is bewogen, Hij trekt rond. En ja, buiten dat worden er nog drie zaken genoemd: Hij geeft onderwijs in hun synagogen; Hij predikt het evangelie van het Koninkrijk; Hij geneest iedere ziekte en elke kwaal onder het volk. Dat doet Jezus allemaal Zelf. Maar dan kijkt Hij naar al die mensen en naar Zijn eigen actieradius. Jezus als mens kan op aarde slechts op één plaats tegelijk zijn. Al die vermoeide en verstrooide schapen. Het zijn er zoveel. Geen één daarvan mag verloren gaan. Jezus wil ze allemaal meenemen Zijn Koninkrijk binnen. Vanuit die bewogenheid zegt Hij tegen zijn discipelen: ‘Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.’

Geen toeschouwer meer

Het kan natuurlijk zo zijn dat er tussen het negende en tiende hoofdstuk van Matteüs een bepaalde tussentijd heeft gezeten, maar zoals de evangelist het ons vertelt volgen de zaken elkaar onmiddellijk op. De discipelen van Jezus hebben nog niet kunnen bidden, ze hebben Zijn ‘advies’ nog niet in praktijk kunnen brengen of de vervulling is er al. Dat kan, omdat Hij, Jezus Christus, immers Zelf de Heere van de oogst is. Vanaf dit moment wordt het voor de discipelen spannend. Tot nu toe hebben ze kunnen toekijken, naast de andere mensen in de lesbanken gezeten toen Jezus onderwijs gaf. Ze luisterden gewoon mee toen Hij het evangelie van het Koninkrijk preekte en als teken daarvan wonderen deed. Maar nu bevordert hun Meester hen tot arbeider in het Koninkrijk. Nu is hun roeping om het zelf te gaan doen. Zelf het Koninkrijk van God in woorden en door daden dichterbij mensen gaan brengen. Géén Kalifaat, maar Koninkrijk. Twee machtige wapens heeft de Heere ons gegeven: gebed en het verkondigen van Gods Woord. Wat een opdracht! Doet U, doe jij mee?

Bijbellezing: Matteüs 4:18-22 & 9:35-38

R.H. Hekman